

Viss personalia om Carl Forssander

CF var ordf i 58 år från 1905 till 1965, förutom 1915 och 1919 då Artur Gustavsson resp Hjalmar Eriksson var ordf. Han var 84 år då han avgick och han avled 1968. [Läs](#) hans tal vid sommarfesten 1905:

Ur boken "Svenska Skyttar" sidan 105 med uppgifter avseende 1939 kan man läsa om CF:

FORSSANDER, Carl Axel, Köpman.

Toltorps skyttegille.

Toltorp, Strångsjö. Född den 10 februari 1881 i Skedevi socken, Östergötland. Föräldrar: Fabrikör Axel Forsander o. h. h. Anna Forssander. Gift sedan 1919 med Edit Fagerstedt. Medlem i gillet sedan 1905, tidigare medlem i Forssa bruks skytteförening, ordförande i Toltorps skyttegille sedan 1905. Tillhör skjutklass 4 B. Innehar: H Årtm s, Södermanlands läns sfb SM.

Nedan finns hans första medlemskort i Östra Vingåkers skyttegille, Forsa bruks Skytteförening, liksom kvitto på inträdesavgiften och Skyttekort.

1901 N:o 41

ÅRSKORT
för
Forsa bruks Skytteförenings
Aktiva ledamot

Herr *Carl Forssander*

Född 10/2 1881
Årsafgiften erlagd
med 2 kr.

O. A. Sauterström
Skattmästare.

Herr *Carl Forssander*

har erlagt inträdesafgift
till
Forsa bruks Skytteförening,
som härmed qvitteras.

Forsa bruk den 19 Okt 1901

O. A. Sauterström
Kassaförvaltare.

SKYTTESKORT

för N:o 41

På baksidan av Skyttekortet finns följande uppgifter:

Inskrefs 6/10 1901 i rekrytklassen af Ö Vingåkers skyttegille, Forsa bruks skytteförening (F G Linde, ordf)

Öfverförd d. 12/10 1901 till 1:sta klass med 50 pt

Öfverförd d. 2/1 1903 till 2:dra klass med 47 pt

Skyttemärken: 1:a gradens d. 17/11 1901, 2:a gr d. 30/11 1902

En av hans främsta tidiga skytteframgångar var när han blir trea i D sfb fältskyttetävling **1905** och erhåller 25 kronor i pris (se TÄFLINGSKORT nedan).

4/ SÖDERMANLANDS FÄLTSKYTTEFÖRENING. III
 för
 Carl Forssanders, Hottup
 TÄFLINGSKORT
 PROTOKOLL:

Skjutplatsens Namn och mål	Skjutställning	Verkligt afstånd	Bedömdt afstånd — Användt sikte	Antal lösskudde skott	Antal träffar	Träffens värde	Tillräckligt för praktiskt tillvägagångssätt	Summa points	Protokollförarens namn
1				✓	58	40			
2				✓	55	35			
3				✓	40	40			
4				✓	26	12			
Pris N:o 5								Summa points	117

Hottups Gille
 NORRKÖPINGS SKYTTEGILLE.
 Hufvudskjutning.
 III klass, Täfling III. Afgiit Kr. 1:—
 Namn Carl Forssander
 Hastig prec. serie (3 min.) 5 5 5 5 5 5 5 4 3 3 = 45
 Tillämpnings- " " 5 5 5 5 5 5 5 5 5 - = 45
 pris. S:ma 90 p.
 Tafla N:o
 Figur " Kontrolleradt:
 Dato: 9. nov. 08 Afstånd 300 mtr. M. Dehner
 utförande

Han deltog i en tävling i Norrköping 1908. Men trots ett hyggligt skjutresultat räckte det inte till något pris denna gång.

Carl Forssanders tal vid sommarfesten 1905

(Anm: När man läser detta tal skall man nog ha unionsupplösningen 1905 i minnet/Dag N H Malmström)

Vårt fosterland Sverige har som vi veta sedan urminnes tider varit ett fritt och själfständigt land. Dock om vi studerar dess historia finna vi huru vid många tillfällen det varit sin undergång nära - ja mången gång - tyckas ödets finger redan varit höjda för att utpåna namnet Sverige ur de fria nationernas namnregister. Men när nöden har varit som störst har hjälpen varit närmast. Alltid har bland Sveriges befolkning funnits män och kvinnor med hjärtat på rätta stället hvilken i nådens tid, om ock ej förr än i elfte timmen uppträda för att utan tvekan göra allt för att rädda sitt land.

Blad 2

För en af dessa hjältars verksamhet och lif har jag tänkt att i korthet och efter förmåga redogöra. Hans namn är Engelbrekt Engelbrektsson. Vi gå tillbaka till år 1432. Hur var då tillståndet i vårt land? Jo, redan 1397? hade Sverige, Norge och Danmark varit förenade genom den s k Kalmar-unionen och styrdes af en gemensam konung. Nu satt på de tre rikernas gemensamma tron konung Erik d. 13:de. Denne hade Köpenhamn i Danmark till rikernas hufvudstad och brydde sig föga om de öfvriga rikena utan att utkräfva sina skatter. Härför hade han i Sverige tillsatt Danska fogdar hvilka med mycken grymhet

Blad 3

utkräfdde ej blott skatterna till kronan utan också själfva taga hvad de behagade. Eländet var stort i hela landet dock störst kanske i ett af dess, Dalarna. Där härskade en fogde vid namn Jösse Eriksson hvilken var en af de grymmaste i hela landet. Det är om denne det berättas att han, sedan han fråntagit bonden alla dragare, spände honom själf för ploget och hans hustru för hölasset. Klagade någon blef han hudflängd eller upphängd i r.. för att pinas till döds. Men när nöden är som störst är hjälpen närmast. Bland den förtrykta Dal-allmogen bodde en a... bergsman hvilken skulle blifva sitt lands räddare.

Blad 4

Det var Engelbrekt Engelbrektsson. Då han såg den stora nöden i landet oeg fogdarnas orättvisa grymhet beslöt han att kosta hvad det kosta vill skaffa folket eller utkräfva hämnd af dess förtryckare. Det första han gjorde var att resa ned till konungen i Danmark för att klaga sina landsmäns öde och bedja honom afsätta de grymma fogdarna. Konungen ville dock ej tro honom. Då sade Engelbrekt: "Behåll mig i järn uti tornet och kalla hit ned fogden Jösse att vi må kunna undergå laga rannsaking. Då vill jag taga ett runt om min hals om jag inte vinner min sak".

Blad 5

Konungen svarade då: " Det är ett högt språk du talar, må rikets råd undersöka eder tvist, och därmed skall du nöjas, så är vår vilja." Detta var det svar Engelbrekt fick med sig hem till Sverige. Rikets råd företogo nu en undersökning och funno klagomålen fullt berättigade. De uppsatte en berättelse häröfver och med denna for Engelbrekt åter ned till konungen i Danmark. Men fogden Jösse Eriksson hade många vänner vid Danska hofvet, dessa före... konungen att Engelbrekts klagan var ...grundad och att han endast ville uppvigla sina landsmän till uppror. Därför blef också Engelbrekt nu än mera kallt- emottagen och fick blott till svar . "Du kommer alltid med dina klagomål! Gå din väg och kom

Blad 6

aldrig mer för mina ögon eljest- skall du få se hvad dig skall hända". Åter fick Engelbrekt fara hem utan att ha vunnit något med sin resa om icke ett ännu fastare beslut att rädda sina landsmän

kosta hvad det kosta ville. Dala- folket var ett saktmodigt och tåligt folk men nu var deras tålmod slut. Därför när Engelbrekt kom och berättade om konungens onödiga svar uppflammade deras missnöje. De ... från sina ... slipade sina yxor och beredde sig att med vapen i hand skaffa sig rätt. På hästen 1432 ... en här färdig för att under Engelbrekts ledning draga ned till fogden Jösse Eriksson i Western som rimkrönikan säger "De började den hären om en häst, och hoppades varda deras kvide läst."

Blad 7

Rikets råd förmådde dock med vänliga ord Engelbrekt att nu ej fråntaga någonting det skulle nog blifva bättre menade man. Men fogden fortfor på sitt grymma sätt att ukräfva sina orättvisa skatter. Åter en gång samlade Engelbrekt sin här hvilken nu tvang rådet att afsätta Jösse Eriksson. Så blef det åter en liten tid lugn, då ett ryckte spreds att konungen svurit att tillsätta en ännu grymmare fogde i Dalarna. Då samlades än en gång Engelbrekts här och nu skulle den ej skingras förr än alla fogdar vara jagade utur landet. Det lyckades! Den ena borgen efter den andra måste öppna sina portar för Engelbrekt eller jämnades med jorden. Åter till vårt landskap kom Engelbrekts här. På Gripsholms slott satt nämligen en grym fogde Hartvigig Sörmlänningarna vore ej

Blad 8

sena att ställa sig till frihetskåren. En mörk och stormig natt när vindsflöjden gnisslade på Gripsholms slotttorn tågade en rustad här mot slottet. Man ville öfverrumpla och tillfångataga fogden. Emellertid, berättas det, blef denne underrättad om faran af en fiskarflicka och flydde öfver Mälaren det fortaste han kunde. Om denna fiskarflicka berättas det att hon sedan aldrig kunde förlåta sig att hon hjälpte fogden att undkomma. Tilsist måste också Stockholm där naturligtvis Danskarna förut hade störst inflytande, gifva sig under Engelbrekt. Snart var hela landet Svenskt, äfven adeln, ehuru nog afvundsjukt på Engelbrekt för hans framgångar, hade slutit sig till honom. Engelbrekt hade blifvet vald till riksföreståndare och var nu landets

Blad 9

högsta styrelseman. Konung Erik försökte visserligen med både list och våld att återvinna sina rättigheter som landets konung men det lyckades ej tack vare Engelbrekt och hans bondekår. Engelbrekts hälsa blef emellertid bruten under hans rastlösa arbete och han måste draga sig tillbaka till sitt slott i Örebro för att i stillhet söka återvinna krafter. Snart kom emellertid bud från Stockholm att han skulle infinna sig där. Trots sin sjukdom tvekade ej Engelbrekt att företaga resan, den var ju för hans land, men den skulle också blifva hans sista. Som Engelbrekt på grund af sin gickt hade svårt att färdas landväg valde man sjövägen. Hans hustru samt några ... följde honom på resan. Utmed Hjelmarens strand ligger en herrgård Göksholm

Blad 10

samt strax utanför denna en holme. På denna holme landade Engelbrekt om kvällen för att hvila öfver natten. På Göksholm bodde en man vid namn Bengt Stenson Natt och Dag. Denne hade varit fientligt stämd mot Engelbrekt men nu hade de blifvit vänner. Därför sade Engelbrekt, då man såg en båt närma sig från Göksholm. Nu kan jag väl märka att Bengt Stensson fortfor i sitt vänliga sinne mot mig, då han sänder hit bud och vill förmodligen bjuda mig hem till sig på Göksholm, det kan jag dock ej kan göra för mitt svaga och sjukliga tillstånd skull. Svennerna visade då den ankommande som var Bengt Stenssons son Måns Bengtsson, var han bäst kunde landa. Då denne hinner fram till

Engelbrekt vilken

Blad 11

väntar på ett mottaga honom och hälsar vänligt svarar han: Är nu någon vän för mig ... tro att få fred för dig i riket". Engelbrekt svarar att han och Bengt Stensson nu slutit fred och blifvet vänner. Måns svarar härpå med ett yxhugg riktat mot Engelbrekt. Denne försöker att värja sig med sin krycka och får tre fingrar afhuggna. Kom så ett andra hugg och träffar Egnelbrekt i halsen, ett tredje klyfver hufvudet och så störtar frihetshjelten till marken för en nidings, en lönnmördares lömska hugg. Så slutade hjältens bana. Så fick han, som vågat allt för sitt land, icke i öppen, ärlig strid utan genom ett lönnmord under vänskapens täckmantel. Hjälten

Blad 12

var död, men hans minne lefver och skall lefva så länge i Sverige finnes ett folk som älskar friheten. Engelbrekt började det verk som sedan fortsattes och fullbordades af Sturarna och Gustav Wasa och som räddade vårt land från ett redan börjadt förtryck, somom det ej i tid afhjelpts nog sträckte sig äfven till oss vi sena tiders barn, hvilka hafva så svårt att sätta oss in i förhållanden än dem att i fred och ro njuta frukterna av hvad våra förfäder förvärfvats, försvarat och skänkt oss.

Talet är renskrivet av Chatarina Axelsson 2005-09-04.

---- Copyright Home Page [ToltorpsSG](#) 2002 © Dag N H Malmström 2005-09-03 ----